

189.

Discam? igitur eorum mansuetudinē imi-
tari in terris si ipsis sociari desideram?
in celis De mansuetudinē 8. i. ps. xxxvi.
Mansueti autē hereditabūt terrā sub au-
di vinctū et delcābūt in multitudine
pacis scz ecclē suphātis. Ad mansuetu-
dinē inuitat nos eccl. x. Fili in man-
suetudine sua aiam tuā. Magna g^o
vitas ē mansuetudo cū p eā aia p̄huet
Nū et dñs dixit ad discipulos suos
lu. xxi. In paciencia vrā possidebitis
aias vrās. Secō dñs declarat q̄re
pp̄he puenerūt ad b̄itudinē sempit̄
nā ita inquit. B̄a qui lugēt qm̄ ip̄i
si cōsolabūt. Tante caritatis ecclē p̄
pheto q̄ adūsitates p̄rimorū suorū
deflebant. Hinc ē q̄ samuel deflebat
saul p̄pter suū p̄c̄m regnū amīssisse
Nū et dñs dixit ei. ps. xvi. Usque
quo tu luges saul cū ego p̄iecc̄i eū
ne regnet sup̄ israhel. Iēnias ecclā
ruinā ciuū suorū ex caritate defleuit
Nū et riiij. Deducāt oculi mei lacri-
mas p̄ diē et noctē et nō taceāt qm̄
si egressus fuero ad agros ecce occi-
si gladio et si introiero ciuitatē ecce
attenuate fame. Sicut et alij p̄pheta
fleuerūt. vñ et a dño cōsolari merue-
rūt. Nos ecclā si appetim? cōsolari a
p̄phis nācē ē ut a lamētemur cū ip̄is
Glosa vero monet nos ut tribus de
causis lugeamus videlicet p̄ p̄c̄is
nūis et p̄ p̄c̄is aliorū et pro desiderio
celorū. Quarto dñs manifestat q̄
re apli sunt b̄ificati et dicit. B̄a qui
esuriūt et sitiūt iusticiā qm̄ ip̄i satia-
bunt. B̄a apli xpm̄ qui ē vera iusti-
cia ardent esurierūt et sitiuerūt ip̄iqz
insepabiliter adheserunt. Nū et mō
ex suauissima ip̄ius visione ac frui

one sine fastidio saturāt. Tegimus
em̄ in ioh. vi. Q̄ p̄pter q̄dā v̄ba que
dñs dixit multi discipulorū eius abie-
rūt retro a iā cū illo n̄ abulabāt. Dix-
it ergo ih̄s ad xij. aplōs. Nūq̄d et
vos vultis abire? R̄spondit ei symon p̄-
trus. Dñe ad quē ibim? q. d. dñe tu
ita dulcis es et bonus q̄ a te nō pos-
sum? separari. Nū et idē petrus postea
dixit ad dñm sicut legit lu. xxiij. Dñe
te cū patris sū et in carcere et in mor-
te ire. Nos igitur si cupim? cū aplis sa-
ciari oportet ut et nos esuriam? et si-
tiamus corpus et sangnē ih̄s xpi ip̄i
qz fideliter huiam? Quinto dñs oñ
dit q̄re sci martires b̄itudinem sine
adepti. et d̄t. B̄a misericordes qm̄ et
ip̄i miam cōsequēt. Precipua a sup̄
ma mia ē hoīnē circa aiam suā mise-
cordē existere. Hanc miam sci marti-
res habuerūt. Nichil em̄ curabāt q̄d
corpa paterent dūmō aimas deo re-
p̄taret. Vnde et dñs d̄t math. x. vi.
Qui p̄diderit aiam suā p̄p̄ me inuei-
et eam. B̄a martires qm̄ diuisis sup̄
plicijs p̄pter deū afflictī moiebāt ab
inidelibus aias suas p̄dē putabāt
quas tñ veraciter inuenerūt cū a do-
mino gloria et honore coronati fue-
rūt. Nos ecclā ut imitacōne scōz mē-
tīz misericordes existā? corpi nrō nō
mittis p̄c̄am? h̄ ieiunem? vigilem?
orem? laborem? ut ap̄ dñm miaz cō-
sequimur. Sexto dñs manifestat q̄
re sci cōfessores ad eñā b̄itudinē p̄-
uenēt ita dicit. B̄a mūdo corde qm̄
ip̄i deū videbūt. Nō q̄ puluis tyaliū
tonorū inābiliter cōturbat et excecat
oculos cordis. p̄inde sci cōfessores atqz
p̄tiffices non erāt cupidi reorū tyaliū